

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszatérva.

TARTALOM: T. előfizetőinkhez. — Kevesebb kisárudát. — A dohányárusok vasárnapi munkaszünetéről. — T. előfizetőinkhez. — A dohánytermelés Oroszországban. — T. vidéki olvasóinkhoz. — Vegyesek. — Tárcza. — Hírdetések.

Tisztelt előfizetőinkhez.

Jelen számunkkal a »Dohányárusok Közlönye« új folyamba kezd s ezennel felkérjük tisztelt előfizetőinket, hogy előfizetési pénzeiket szíveskedjenek minél előbb beküldeni.

Ez alkalommal utolag felkerjük tisztelt előfizetőinket, hogy lapunkat, illetve lapjukat minél szelebb körben terjesztetni szíveskedjenek. A »Dohányárusok Közlönye« bebizonyította, mily fontos hivatást teljesít s ha máig eredményeink nem is egbe kiáltók, az a dolog természetében rejlik. Csak egyetértéssel és szaklapunk erősítésével jöhet meg a kívánt siker, a dohányárusok helyzetének javítása.

Akkor, ha minden oldalon belátják törekveseink jogosultságát és az érdekeltek is közreműködnek, akkor fognak törekveseink jó talajra találni a dohányárusok egyeseinek és összesegének nagy hasznára. Tegye meg tehát minden egyes a magáét, mi megteesszük a magunkét!

Kevesebb kisárudát!!

Ha értesüléseink jók, akkor a kisárudák számának kevesbitése ugy a fő-

városban, mint a nagyobb vidéki városokban bevezetett tény. Természetes, hogy mi ezen intézkedést, ha teljesebbé fog menni a legmelegebben fogjuk üdvözölni, miután mi voltunk azok, kik szakadatlanul és fáradhatatlanul azon voltunk, hogy kevesbitsek a kisárudák számát. A fővárosban minden új házzal egyszersmind egy új tőzsde is megjelent a láthatáron. Igaz ugyan, hogy olvasóink egy részének nevéteink nem tetszettek, mindazonáltal mi nem tántorítottuk el magunkat sem a rokonszenv sem pedig az ellenszenv által, hanem haladtunk előre az általunk jelzett ösvényen. Természetesnek találjuk, hogy olyanok, kiknek üzlete fűszer, kalap, vagy pálinka üzlettel van összekötve, vesztenének ezáltal, miután eme cikk összpontosítja üzletükbe a vevőket, kik így egyébként cikkükre figyelmesen lesznek. A kérdés itt azonban csak az, hogy a kincstár, az elarusítás, a fogyasztás nyer-e ezáltal? Nem, egyik sem nyerhet, csak veszíthet, miután az árak szétforgcsolódnak és nyereség senkire sem jut.

Ép úgy mint nálunk, úgy van az a vidék nagyobb városaiban is. Eszes ember nem kívánhatja, hogy falvakban vagy

kisebb városokban tisztán dohányárudákat letecsenek, minthogy a forgalom igen csekély lenne. Ellenben oly városokban, melyek 30—40 ezer lakóval bírnak, miért kell 30—40 kisárudának lenni? Németországban, hol nincs dohány egyedáruság, neha több utcán mehetünk keresztül, míg egy dohányárudára akadunk. Ez természetesen nincs a forgalom hátrányára, mivel az a sok dohánygyár felhasználva az olcsó házbort több fiókot nyitna. Ez nem történik azért talán, mert ott több a kereskedelmi szakismeret, oh nem, hanem mert meg vannak győződve, hogy ha valaki egy üzletágot virágzásra akar emelni, akkor annak faktorait is oly állapotba kell hozni, hogy az azon megelhesen. Így gondolkodik a privát üzletember.

A neml. m. k. pénzügyminiszterium, mint említettük megakarja vonni soknak dohány eladási engedélyt s akkor meg fognak győződni arról, hogy e teren a kevesebb egyszersmind többet jelent. Szükségünk van a fővárosba és a vidéken kisárusokra, de nem szatocsokra, kik csak melleleg árulnak szivart. A fogyasztó a ki mindenkit, kivel szivart vesz, tőzsdésnek néz, nem tudja, hogy

TÁRCZA.

A dohányzási kellekek.

Oly időben élünk, midőn az ember gyakorlati esze többet ér a physical munkaerőnél, midőn a kereset biztosítására egyedül a kereskedői rutin mervadó, felteve, hogy a hely, megfelelő tőke és kereslet is megteszi a magáét.

Alig van oly dohányelarusító, a ki ne tudná, hogy a dohányzások alkalmas és szükséges kereskedelmi cikkek, hogy e cikkeknel nagy a kereslet és — a mi fődolog — az azokkall kereskedes jelen-tékeny tőkét nem igényel.

Annál csodálatosabb, hogy ezen jövedelmező és kelendő mellekezikkel melyek elvitázhatatlan a dohányárus üzletebe valók, az elarusítók részéről kellő figyelemben nem részesülnek. Vannak ugyan nagyon kevesen, kik ezen jövedelmező cikkekkel hasznukra fordítják, de a dohányárusok nagy többsége csak a kereslet miatt tartja azokat, azon álláspontból indulva ki, hogy »nem érdemes

ezen cikkekkel fáradozni.« Nezetünk szerint valamely árucikk csak azon esetre örvendhet bő kelendőségnek, ha megfelelő készletben tartatik. A mi nincs raktáron, az természetesen el sem adható. Azonkívül oly tárgyak, melyek mint segédeszközök csak másodsorban szükségesek, csak azon esetben kívántatnak, ha az, kinek szüksége van rájuk, látja is azokat. Mert ellenesetben az ember gyakran nélkülöz egyet-mást, a mi egyszerű, vagy többszöri használat után szükségessé, nélkülözhetlené válhatott volna. A szivar sohasem lett volna képes a pipát annyira kiszorítani, mint ez tényleg történt, ha általános elterjedése, áruhelyeinek kényelmessége és minden ízlesnek megfelelő alakja s nagysága által a dohányzóra ugyszólván rá nem erőszakoltatott volna. Hány ezer fenyűzesi tárgyat árusítanak el ma, melyeknek létezéséről, használhatóságáról és szükségességéről azelőtt sejtelmünk sem volt. A kereskedői leleményesség és speculatio szellem oly tért hódított ezen tárgyaknak, hogy luxuscikkekbeől consomezikké váltak.

Ilyesmit naponként tapasztalhatunk s azért bizonyításra nem szorul.

Annál nagyobb mertekben észlelhetők ezt azon cikkeknel, melyek részint a dohányzás élvezetének fokozására, részint pedig az egészség és tisztaság szolgálatára vannak hivatva. De hogyan állunk ezen cikkekkel üzemével? Rosszul. Sajnos, hogy ki kell mondanunk, de kénytelenek vagyunk ezt constatálni, hogy a figyelmet e cikkekre irányítsuk. A dohányzási kellekek, melyek csaknem kizárólag a dohánytőzsdékben kerestetnek, épen ott nem találhatók. Legalább nálunk a fővárosban keresni kell olyan tőzsdét, melyben a különféle nemű pipaszárak, agyagpipák, fa- és papirszipkák, valamint többféle luxus gyújtószerkes raktáron vannak. Az annyira szükséges és oly nagy kelendőségnek örvendő szivarkahüvely és papír legfőllebb 2—3féle minőségben kapható, a mennyiség tekintetében pedig még szomorubbak a viszonyok. — Jelen sorok írója e napokban megengedte magának azon tréfát, hogy egyik jelen-tékenyebb tőzsdében érezyufatartót kért.

az állam meglehetősen jó szivarjai ennél vagy annál rossz bánásmódnak van alávetve, ő az államot tudja, mely pedig alapjában veve ártatlan. Ha olyanoknak engedélyt elveszik, kik 2—300 frt évi haszonért nem áttallanak tőzsde engedélyért folyamodni, hisszük, hogy javulni fog a valódi dohányárusok helyzete, mely jelenleg tarthatatlan. Nem hisszük, hogy ez hamar bekövetkezzék, de be fog következni. Ezerkétszáz dohányárus felmillió lakosság mellett abszurdum. S ha mégis megélnék valahogyan üzletükből ez oly nehézségekkel jár, melyek pusztá felsorolása is elfárasztja az embert. El tehát azon dohányárudákkal melyek más üzlettel vannak összekötve, legalább a jártasabb utakon eleinte. Követeljük ezt a fogyasztási nagyobbodás az igazság és a humanitás nevében.

A dohányárusok vasárnapi munkaszünetéről.

Ismét közeledik a nyár s ezzel ismét aktualis lesz ama kérdés, hogy mi módon segítsünk azon dohányárusokon, kiknek üzlete a vasárnapi közlekedésen kívül esik s a kik vasárnapot úgy a saját kárunk, mint az állam kára nélkül megünnepelhetnék akképen, hogy üzletüket e napon zárva tartják.

Már körülbelül egy éve, hogy a boldogult Dr. Jókai Mór e sorok írója előtt kijelentette, miszerint a vasárnapi munkaszünetét úgy kíváná létesíteni, hogy mindenkinek szabadságában állana üzletet bezárni vagy nyitva tartani, kijelentette akkor azt is, hogy véleménye szerint kevesen lennének, kik ezen engedményt felhasználnák, s akkor is csak azok, kik vasárnap úgy is keveset vagy éppen semmit sem keresnek.

E sorok írója ugyanezen véleményének adott kifejezést, már csak azert is, mivel ez lenne a legegyszerűbb módja e kérdés megoldásának.

Féjdalom ez ügy más fordulatot vett, mivel néhány dohányárus jónak látta egy kérvény beadását, mely a kötelező munkaszünetet kérelmezte. Ezen folyamodványt azonban úgy a dohányárusok, mint az egyedáruság érdekében el kellett vetni. Miután ezen okokat e helyen már számtalanszor szellőztettük, nem fogunk ismét ezek fejtegetésébe bocsátkozni s ezen okok tisztán a munkaszünet elvetése mellett vannak.

Egyszersmind kijelentjük, miszerint jónak tartjuk, hogy a munkaszünet, azok részére, kik azt kívánják, engedélyezzék.

Miután az üzlet csakis azok tartanak nyitva, kik ezáltal materialis hasznot huznak, megengedhetőnek tartjuk, hogy olyanok, kik friss levegő után vágyakozva vasárnap üzletüket be akarnák zárni, ez megengedtessek. A legmelegebben ajánlhatjuk tehát, hogy azoknak, kik a munkaszünetet kívánják, ezt megengedjék, mivel azok, kiknek üzlete e napon jobb forgalmú, úgy sem zárják azt be.

T. előfizetőinkhez.

Lapunk célja lévén a dohánynagy- és kisárusok érdekeit minden irányban szolgálni; időnként teljesen a dohányelárusítók érdekeinek szentelni; s erkesztőségünkben egy külön tudakozó osztályt rendeztünk be, a hol minden *T. előfizetőnknek bármely dohány és szivar elárutási szakmába vágó szóbeli vagy levélbéli megkeresését készséggel elintézzük es ьерim tő szakmádsokkal pontosan szolgálunk.*

Felkérjük tehát T. előfizetőinket, hogy legnagyobb bizalommal forduljanak megkeresésükkel hozzánk; szakavatott gyorsválaszról mindenkit biztosíthatunk.

Szerkesztőségünknek sikerült állandó munkatársul oly jogi tanácsadót megnyerni, ki esetleges sérelmek törvényes uton orvoslását, szakmába vágó bead-

ványok szerkesztését stb. t. előfizetőink részére készséggel fogja elvégezni.

A dohánytermelés Oroszországban.

A dohánytermelés, az orosz nemzetgazdasági életben, a konzulátusi jelentések szerint, igen fontos szerepet játszik.

Az éghajlati és talajviszonyok fölötte kedvezők a Machorka-dohány termelésére, amely — az okszerű kezelés folytán — Kis-Oroszországban, nevezetesen a pultawai kormányzóságban, ma már virágzó állapotban van.

A kis-országi Machorka-dohány, kitűnő minőségénél fogva, az orosz piacokon az első helyet foglalja el, s mind nagyobb tért hódít a birodalom északi részében is. Az utóbbi években az orosz piacokra vitt Machorka-dohánynek $\frac{2}{5}$ -ad része, a kis-országi kormányzóságban, főleg pedig Pultava és Czeringowban termeltetett. A kerekaszamba vett 2,590,000 mtrm. Machorka-dohányból, mely a legutóbbi 5 évi időközben Oroszországban piacra került, kerekaszámbar 1,680,000 mtrm kisoroszországi termék volt. A Kis-Oroszországban dohánynyal beültetett földterület mintegy 24,000 hektárt tesz ki, amely legnagyobb részben a gabonatermelésre kevésbé, vagy egyáltalán nem alkalmas.

A Volhyniai kormányzóságban, a kremenetzi kerületben, már igen régóta vannak dohányültetvények, ezek azonban nagyon el vannak hanyagolva. Az utóbbi időben, ezen vidéken számos gazda adja magát a dohánytermelésre. A dohányültetvények száma Kremenetz vidéken már mintegy ezerre tehető, amelyek 200 hektár körüli területet foglalnak el, s 1893-ban itt 3300 mtrm dohány termeltetett.

Az itt termelt dohány kétféle fajta, az egyik sárgább, a másik zöldebb színű.

Ilyen azonban nem volt. Másutt török pipát kívánt szárral együtt. A pipa rendelkezésére állott ugyan, de a szára nem. Egy harmadik tőzsdében ismét egy tájék szípkávéget kert, melylyel szintén nem szolgálhattak neki. Szóval tulzás nélkül mondhatjuk, hogy ezen fontos mellékczikkek nagyon is mellekes dolgoknak tartatnak, mi csak hátrányára van az üzletmenetnek, eltekintve azon jelentékeny anyagi haszontól, melytől az illető dohányárus ezáltal elűtettik. És ha ezen jelenségek okait kutatjuk, őszinteségünk és nyíltságunk folytán ismét igen kellemetlen helyzetbe jutunk. Mert nem tehetünk másként s helyet kell adnunk azon föltevésünknek, hogy az elárutók s különösen az elárutónók nagy része az üzlet lényegét nem fogja fel helyesen és nem ismeri eléggé. Igaz ugyan, hogy ezen körülmény megbocsátható, miután a dohány- és szivarrali kereskedésnek többnyire oly urak és hölgyek szentelik magukat, kik egykor jobb napokat láttak, a kereskedői routint egyáltalán nem is-

merik és a mi a legrosszabb, azon hiszében vannak, hogy ezen mellékczikkek ép oly könnyen árusíthatók el mint maga a szivar. Ez eset azonban nem áll s nem is fog soha beállani. De soknal nagyobb hasznot is hoznak ezen mellékczikkek, nem igényelnek nagy tökét és fizetést egyének közvetítése nélkül is elárutíthatók.

Nem fejezhetjük be jelen cikkünket a nélkül, hogy meg ne emlekezzünk ama gyárosok és nagykereskedőkről, kiknek szintén részük van benne, ha kereskedelmi czikkeik nem örvendenek oly kelendőségnek, mely más körülmények között bizonyosan elérhető lenne. Hazai iparunk édes keveset törődik azzal, hogy magában a fővárosban 1200 elárutító van, a hol gyártmányai könnyen és kényelmesen lennének elárutíthatók. Magyarország legjelentékenyebb gyárai, melyek agyagpipákat, tajtekárakat, faszípkákat, pipászárakat, csutorákat, gyújtószerkeket s más efeléket gyártanak, megelégszenek azzal, hogy gyártmányaikat a nagy-

kereskedőknek adják át és ha már valamivel többet tesznek, az mindössze abból áll, hogy ügynökök időről-ídőre meglátogat néhány dohány-tőzsdét, tekintet nélkül arra, hogy a dohányárusok között igen sokan vannak, kik csupán azon okból nem fordíthatnak figyelmet ezen czikkekre, mert a beszerzési forrásokat részint tájékozatlanságból, részint időhiányból föl nem kereshetik. Ezenkívül azonban úgy látszik, hogy hazánkban e téren nagyon keveset produkálnak, s miután a szomszédos Ausztria, a hol a dohányzási kellekek gyártása terén nagy tevékenység fejteket ki, ezen jelentékteleneknek látszó elárutító helyeket csak csekély figyelemre méltatja, természetesen azok fogyasztása is szenved, miután — ismételve hangsúlyozzuk ezt — csak azon cikkek vásároltatnak és fogyasztatnak, melyek könnyen kaphatók.

Vajha figyelembe vennék ezen körülményt úgy az elárutók, mint a gyárosok és a szerint cselekednének.

Dr. Krull.

A sárgább fajta külsőleg nagyon hasonlít a beszarábiai dohányhoz csakhogy ennél jóval erősebb és más aromája van. Alsóbb minőségű pipadohány készítésére használják, oly módon, hogy a délvidéki dohányokkal keverik. A zölddebb fajta gyengébb, s részben pipadohánynak, részben burnótnak lesz felhasználva.

A kremenetzi dohánytermelés még nagyon sok kívánni valót enged, amennyiben a talaj általában rosszul műveltetik s a palánták gondozása nagyon elhanyagoltatik.

A podoliai kormányzóságban mindenütt, de főleg Kamenetz és Proskurw kerületekben van dohánytermelés 1893-ban, a podoliai kormányzóságban 440 hektár volt dohánynyal beültetve, a mely 3200 mtrm jobb termetet adott, s ebből 2400 mtrm jobb minőségű, 800 mtrm pedig alsóbbrendű volt. A helyi fogyasztás szükségletét majdnem kizárólag az utóbbi minőség fedezi.

A podoliai kormányzósági dohánygyárakban 1893-ban feldolgozott összes dohánymennyiség kerekszámában 550 mtrm volt, s ebből 2260 mtrm jobb minőségű.

A Machorka-dohány ára, az 1893. évben pudonként 1 rubelen is alul állt, s az alacsony árak miatt úgy a termelők, mint a gyárosok, állandóan panaszkodnak.

„S—e T—g.”

T. vidéki olvasóinkhoz.

Tisztelettel felkérjük t. vidéki olvasóinkat, hogy minden olyan dolgról melyről feltételezik, hogy olvasóinkat érdekelhetik, lapunkat értesíteni sziveskedjenek. Gyártás, eladás, új szivarnemek felett a fogyasztó közönség véleménye; új eladási engedély kapás, szóval minden ezen szakmába vágó tudósításért hálás lesz szerkesztőségünk.

A tudósítások bármely nyelven beküldhetők.

A beküldők nevét csak akkor nyomtatjuk ki, ha azt határozottan kérik, ha titokban akarják tartani, akkor számíthatnak discretiónkra. *A szerkesztőség.*

V e g y e s e k.

Halálozás. Király József pénzügyi tanácsos, a dohányjövédéki központi igazgatóság tisztikarának Nesztora, folyó hó 8-án, életének 71-dik évében elhalálozott. A boldogult éppen most egy éve ülte meg 40 éves szolgálati jubileumát, mely alkalommal a jövedék összes tisztviselői díszes emlékalbummal és bankettel ünnevelték a köztisztelőt és szeretetben állt érdemese jubileánst, s egy evre reá — most ravatalát koszorúzzák meg kegyeletes részvét mellett. — Nyugodjék békében!

A dohányjövédék tulkiadása. A dohánygyárak a mult év folyamán a rohamosan nö-

vekvő fogyasztás következtében jóval többet gyártottak, mint előző években. E körülmény tette szükségessé a mult évben létesült 3 új gyár felállítását is. E dohánygyárak felállítási és berendezési költségei és az ó-budai dohánygyárban a villámvilágítás berendezése, a tisztviselők áthelyezései s két már fennálló dohánygyárnál eszközölt sürgős beruházások, a pénzügyi tárczánál a mult év utolsó negyedében 200.000 frton felüli hiteltulépést eredményeztek, amit azonban a növekedő fogyasztás következtében várható nagyobb bevétel ellensúlyozni fog.

Dohánytermelés Békésvármegyében. Békésvármegye közigazdasági előadója: Zlinszky István, a megyének 1894-dik évi gazdasági állapotáról szóló s a »Földművelési Értesítő« 14-dik számában közölt jelentésében, a dohánytermelésről a következőket említi: »A dohánytermelésről a számadatokban ma még nem számolhatok be. A beérkezett jelentésekből az átlagtermés mintegy 6 mm.-ra tehető kat. holdanként. A nagy szárazság miatt a levelek aprók maradtak, a mi a beváltásnál elég hátrányos volt a termelőkre. A minőség jobb a mult évinél, mert a szárítási idő igen kedvező volt, másrészt a termés nagyon is közepesen ütven ki, a pajták bőségesen feleltek meg a szükségletnek. Ámde mert a levelek aprók maradtak s így kevés lesz a szivar-levelel, a mi pedig az elerendő ár-maximumnál igen fontos körülmény s ép ezért dohánytermelőink sem számíthatják ezen évet kielégítő éveik közé. Az 1893-dik évi mennyiségnek talán csak 50%-a lett az idén beváltva, a minek egyrészt a rossz termés, másrészt a 10%-kal leszállított termelési terület az oka.

Egy mult századbeli dohánytermelési szabályzat. Egyik német dohányszaklap, egy 1777-ben — tehát 118 évvel ezelőtt — kiadott kormányrendeletet közöl, mely a »pfalzi leveles-dohány nemesítésének utasításait« foglalja magában. A rendelet bevezetésében előre becsájítja a kormány, hogy a választó fejedelem gondoskodni akar a dohány, mint a pfalzi tartomány egyik legrégibb terméke termelési és kereskedelmi viszonyainak javításáról. — Az egészben az a legérdekesebb, hogy ez a 118 év előtti utasítás jóformán mind olyan dolgokról szól, s olyan hibák megszüntetését célozza, amelyek jelenleg is napirenden lévő kérdések, s amelyeknek helyes megoldása az okszerű termelés legfőbb feltételeit képezi. Nevezetesen a szabályzat szerint figyelemmel kell lenni a jó mag, kellő trágya és a bevetendő föld megválasztására, — említi a magfej és mellékajtasok elhanyagolását, (bugázás és kacsózás) — megszabja, hogy a törésnél az éretlen leveleket nem szabad leszedni, — a levelek nedvesen ne maradjanak, de tulságosan se legyenek kiszáritva, — a kész dohány az eladás előtt több hónapig fekdjön, szelelő lyukakkal ellátott hűvös pinczében, ahol az erjedést és felmelegedést nagy figyelemmel kell kísérni, stb. szóval mindolyan intézkedések, amelyek ma is jól beválnak s amelyek azt bizonyítják, hogy a dohánytermelésnek főbb irányelvei mindig és mindenütt ugyanazonosak. A pfalzi dohánytermelés színormértékéül, amely szabályoknak követését, hazai viszonyainkhoz és a haladó idő igényeihez képest, mi is folyvást hangoztatjuk, — s dohánytermelésünk igazi felvirágzását csakis akkor érhetjük el, ha a régi megrögzött rossz szokásokat teljesen kiküszöböljük és a helyes irányba tereljük azokat a makacs, csökönyös dohányosokat, akik semmit sem felejtettek és semmit sem tanultak.

Szivarozó hölgyek. A dohányzás a hölgyek között épen olyan régi, mint a férfiak

között, szerencsére azonban sohasem tudott igazán lábra kapni. A hölgyek dohányzása ellen a 17-ik században jelent meg az első írásbeli tiltakozás, Balde Jakob jezsuita páter tollából. A derék páter hatalmas hangon szól a dohányzó és burnótozó asszonyszemélyek ellen, a kikben valósággal veszedelmet lát az egész emberi nemre. Altalában a 17-ik században nagyon rájárt a rud a dohányozókra. Oroszországban és Perzsiában a dohányzási tilalom ellen vétőket nagyon szigorúan büntették. Még a 18-ik században is a berni büntető könyvben a dohányzás és házasságtörés egy rovatban, mint egyenrangú vétkek szerepelnek. A dohányzásnak, de főképpen a hölgyek dohányzásának máig is sok az ellensége. A virágos beszedű Mantegazza hevesen kél ki a szivarozó hölgyek ellen. Hogy Mantegazza maga is nagyon erős dohányos, ezt csak bizalmas barátai tudják. A kedves olasz író rendszeren vizet prédikál és bort iszik. Lady Campbell egészen másként beszél. Szerinte a modern európai nők egy kevésse idegesek. A dohányzás a legalkalmasabb eszköz az idegek csillapítására.

A szivar szállító kocsi, melyek körülbelül másfél év óta szolgálnak a fővárosi dohányárusok kényelmére, ismét új tulajdonost nyertek. Az új tulajdonos úgy látszik egészen a kor követelményeinek megfelelően rendezte be vállalatát, miután egy második kocsit is becsatolt előfizetőinek rendelkezésére, nehogy az áru hazaszállítása késedelmet szenvedjen. Bevárjuk, hogy az új tulajdonos, mily hasznos újításokat fog még vállalatánál életbe léptetni, hogy a főváros kb. 1200 dohányárusának előfizetését és megelégedését kiérdemelve.

A »Sport« szivarka ládá. Valóban érthetetlen, hogy ezen ládákat, melyekért a nagyárus 70 krt fizet, miért készítik úgy, hogy azokat semmiféle célra felhasználni nem lehet. Nem mindegy, hogy a ládát négyzetes formában készítsék, vagy pedig a mai lapos, széles formában? A láda előállítására tán e formában olcsóbb. Azt hisszük, hogy ez tán azért történt, mivel azt hiszik, hogy ezáltal egyik-másik munkásnak nehezebb lesz a ládák egymásra való rakása. Felkérjük ezennel a hivatalos köröket, miszerint ilyes csekélységekkel, melyek a nagyárust csak keserítik, ne nehezítsék meg ezen amugy is terhes foglalkozást.

A nyári menetrend. Pár nap mulva megjelennek a főváros utczáin az óriási falragaszok, amelyekkel nagyságban csak a Barnum plakátjai vetekedhetnek s amelyek az utazó közönségnek — és nyáron ki nem utazik? — tudtára adják azt, hogy május elsejétől mely időben közlekednek a magyar államvasutnak az egész országot keresztülívelő vonalain a vonatok.

Szerkesztő: HELTAI NÁNDOR.

NYILT-TÉR.

Néhány ezer darab

SELMECZI PIPA

Takáts Vendel

hirneves gyárából (Zólyom), nálam nagyon jutányos áron kapható.

Vidéki tudakozásokra készségesen válaszolok.

Engel Benő

Budapest, VI. Andrássy-ut 84.

12300
1895.

AJÁNLAT.

A nméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium folyó évi 20297. számú rendeletével a dévai új dohányáru raktár felépítését 14872 frt erejéig engedélyezni méltóztatott.

A fentemlített munkálat fogantatásának biztosítása céljából az 1895. évi május hó 6-ik napjának d. e. 9 órájára a dévai magy. kir. pénzügyigazgatóság helyiségében tartandó szó- és írásbeli zárt ajánlati verseny tárgyalás hirdettetik. - A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a kitűzött határidőben az árlejtési tárgyalásban vegyenek részt, illetőleg a munka elvállalására vonatkozó az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott s az árelengedést határozott összegben kifejező zárt ajánlatokat kitűzött nap d. e. 1/2, 9 óráig a nevezett hatósághoz annál inkább benyujtsák, mert a későbbben beérkező ajánlatok figyelembe vételni nem fognak. A Feiszler-féle emelőgépet a vállalkozó köteles beállítani. - A költségvetés részletes feltételek és szerződési minta a nevezett kir. pénzügyigazgatóság VII-ik ügyosztályában rendes hivatalos órákban naponként betekintheők.

Déván, 1895. évi április hó 5-én.

A m. kir. pénzügyigazgatóság.

Budapesti közuti vaspálya-társaság.

HIRDETMÉNY.

A Budapesti közuti vaspályatársaság

XXX-ik rendes közgyűlése

folyó évi április hó 29-én délután 3 órakor

a társulat saját épületében, V., Lipót-körut 22. szám alatt fog megtartatni.

1. Igazgatósági évi jelentés; előterjesztése az 1894. évi zárszámadásnak és mérlegnek, valamint a felügyelő-bizottság erre vonatkozó jelentésének; az osztlék megállapítása; határozat a felmentvény megadása érdekében.

2. Alapszabályok 1. 2. 24. e), f), h) és i) pontjai. 56., 59. d) pontja és 60. §§-ainak módosítása, illetve törlése.

3. Jelentés a társaság új tervezeteiről.

4. Netaláni egyéb indítványok a t. cz. részvényesek köréből, a mennyiben alapszabályszerűen (8 nappal a közgyűlés előtt írásban) fogának az igazgatóságnál bemutatatni.

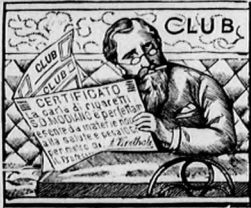
Szavazati jogot adnak a társaság közgyűlésein (alapszabályok 15. és 29. §§.) egyaránt a társaság részvényei s illetőleg élvezeti jegyei, ha legalább négy nappal a közgyűlés előtt, az igazgatóságnál letéteményeztetnek; de a névre szóló részvények csak anyiban, a mennyiben a részvénykönyvben 45 nap óta vannak a letevők saját neveire írva.

Felhivatnak tehát a t. cz. részvényes urak, kik a jelen közgyűlésen résztvenni óhajtanak, miszerint a czimleteiket, a szelvényekkel együtt bezárólag f. e. április 25-ig, az igazgatóságnál (V. ker. Lipót-körut 22. sz.) d. e. 9—12, d. u. 4—5 óra között, térítvény mellett, letenni méltóztatassanak, hol a szavazási igazolványokkal egyidejűleg, az előterjesztendő zárszámla és mérleg, valamint a felügyelő-bizottság jelentése is átvehető lesz.

Budapest, 1895. április hó 10-én.

Az igazgatóság.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

„CLUB“

franczia szivarkapapir!

!!! ÓVÁS !!!

Tudomásomra jutott, hogy a t. nagy- és kistőzsde-tulajdonos uraknak több helyen midőn „CLUB“-ot akarnak venni, ezen kedvelt gyártmányom egy utánképzését adják, azon megjegyzéssel, hogy a gyáros a „CLUB“-ot most „igy“ csinálja, amely árut aztán természetesen szintén ily megjegyzéssel kénytelenek a közönségnek tovább ajánlani. Indítatva érzem magam ennélfogva jó hírnevem fenntartása érdekében a t. nagy- és kistőzsde-tulajdonos urakat figyelmeztetni, hogy patent „CLUB“ gyártmányomon mindig rajta van a nevem: S. D. Modiano.

Kapható minden nagykereskedésben:

	Darab	ár:
Club-Patent 75 lap	2	kr.
Club-Patent 120 lap	4	kr.
Club-Perforé 100 lap	3	kr.
Club franczia hüvelyek minden nagyságban	25	kr.

FŐÜGYNÖKSÉG NAGYBANI ELADÁS SZÁMÁRA:

Halász Ferencz, Budapest, Király-utczá 10.